

Mythologia, Padoue, 1616 - 93 : Le temple de Vesta

2 médaillons

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série B - 1581. Pierre Eskrich, *Images des dieux* (Lyon)

[Images, Lyon, 1581 - 32 : Le temple de Vesta](#) *a pour adaptation ce document*

Collection Série A - 1571. Giuseppe Porta et Bolognino Zaltieri, *Imagini degli dei* (Venise)

[Imagini, Venise, 1571 - 32 : Le temple de Vesta](#) *a pour adaptation ce document*

Collection Série B - 1612. Pierre Eskrich, *Mythologie* (Lyon)

[Mythologie, Lyon, 1612 - 63 : Le temple de Vesta](#) *a pour alternative ce document*

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute -

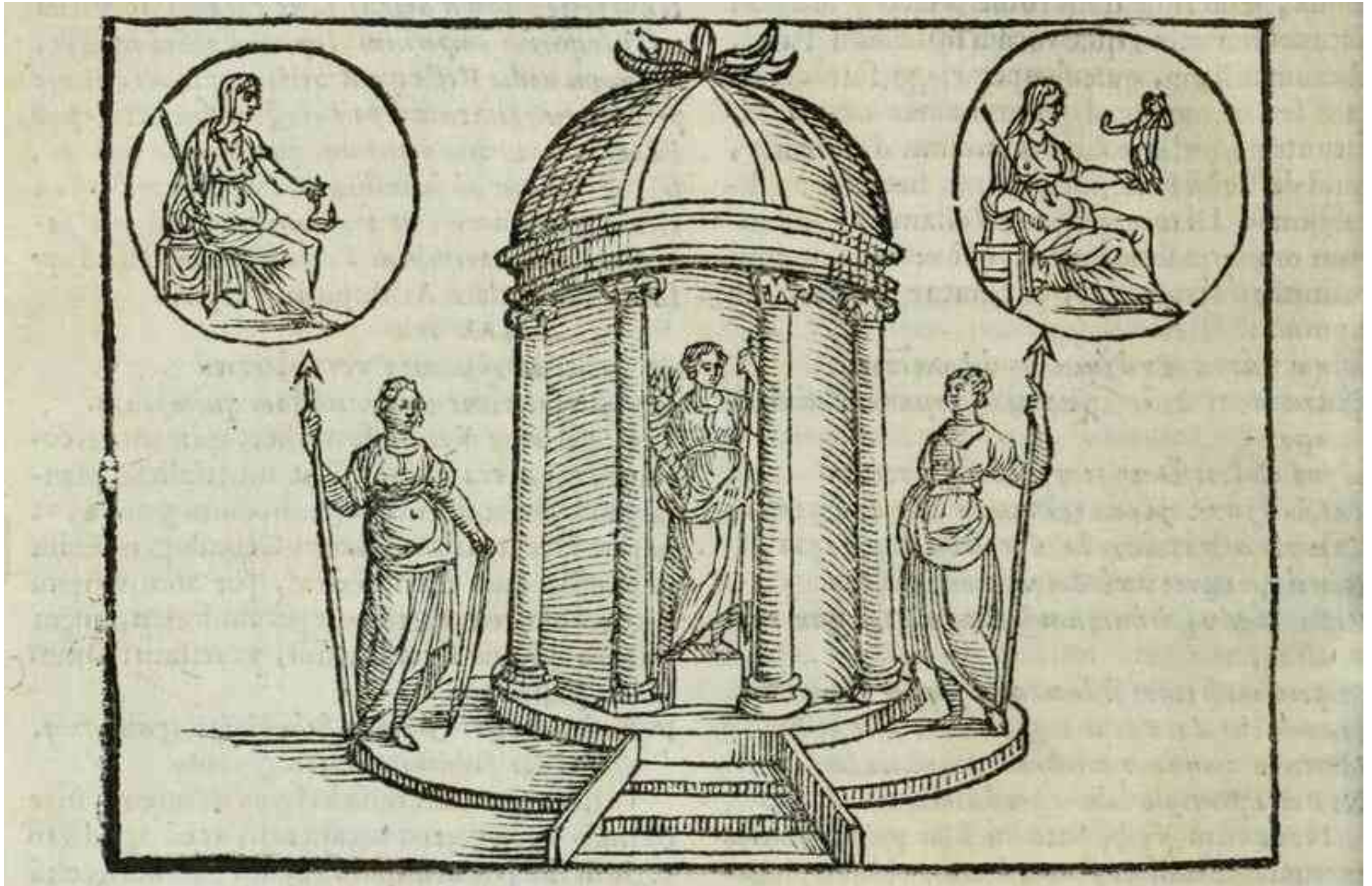
<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 472

Exposition virtuelle[La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

illa quæ ad Vestalium perpetuam virginitatem pertinebant: quæ, cum omnibus notissima sine, minimè nunc explicabo. Cum altera harum Vestarum Saturni fuisse mater, meritò voca-

ta fuit antiqua & cana, ut est in libr. 9. *Aeneid.* apud Virgilium:

Astiracis, Iarem, & cana penetralia Vesta.

HANC terram omnino fuisse testatur Pli-

tarch. dec. 8. *Symphos. probl.* quippe cum inquit mensas antiquorum fuisse rotundas ad similitudinem terre: quæ, cum victum nobis tanquam terra præberent vocatæ, sunt Vestæ. Sed illud etiam manifestius (ut ego quidem arbitror) declaravit Plato in *Timæo*, cum Deos omnes, elementa scilicet, ac vires cælorum commoveri faciat, solamque terram in medio horum immobilem consistere, ut patet ex his: *ὁ μὲν δὴ μέγας ἰγυμὸν ἐν κρανῷ ζεὺς ἐλαύνων πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται διακοσμοῦν πάντα καὶ ἐπιμελοῦ μένος, τῷ δ' ἐπειτα κρατία θεῶν καὶ δαιμόνων κατὰ δώδεκα μέρη κακασμημένῃ, μέγισ δ' ἐστὶ ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη.* Magnus sane dux in cælo Iupiter curram æternæ volucrum, primus incedit omnia coordinans & errans. Hanc sequitur Deorum dæmonumque exercitus in duodecim partes distributus: at Vesta sola manet in Deorum domo. Nam cum Iupiter supremus sit Deus, Dii dæmonesque reliqui planetæ sunt, & corpora cælestia, ac elementa, quæ intra duodecim partes signiferi omnia continentur. Cum verò primum mobile corpus omnia reliqua secum trahat, ideoque dicti sunt Dii ac dæmones volucrum curram sequi, quo-

rum est non patens exercitus. At sola ex his quæ Dii habitæ sunt, domum immobilis servat Vesta, cum illa terra sit, ut Euripides in his significavit:

καὶ γαῖα μήτερ ἐστὶ ἀδὲς οἱ σποδὶ βροτῶν καλύπτει ἡμῖν ἐν αἰθέρι.

Parenst, terra, quam vocant Vestam viri Præstantiores confidentem in æthere.

Nam terra sola ex omnibus naturalibus corporibus immobilis existens, in medio totius orbis sublimis, tanquam in aere consistit: neque in aliquam mundi partem magis declinat: quare iuste inquit Ouid. lib. 6. *Fast.*

Terra pila similis nullo fule imine nixa,

Aere subiecto tam graue pendet onus.

Ipsa volubilitas libratam sustinet orbem

Quique premat partes, angulus omnium abest.

Cum enim tantuudem undique distet à cælo, dicta est sedere in æthere, & nulla re suffulta sustineri. Huic tanquam dæmoni summæ parti ignis præfecto in sacrificiis litabatur odoribus. At cum antiquior Vesta terra esse putaretur, flores utpote illorum seraci matri offerebantur, & far: ut est apud Virgil. lib. 5.

Hæc memorans, cinerem, & sopitos suscitât ignes, Pergæ-